

lesarabrøv**SvF — misskilt sína uppgávu**

Tað liggur í orðinum, at sjónvarpið eigur fyrst og fremst at hugsa um myndirnar. Hetta gloymdi SvF so fullkomiliga sunnukvöldið 8/7, tá ið HM-finalan varð sjónvarpað. Teir siggjarar, ið bert høvdu høvi at siggja SvF, skuldu ikki fáa loyvi at uppliva ta hátíðarligu inngongdina v.m. á leikvøllin í Rom, tí skrástýrarin fekk sær eitt prát við nakrar bóltklókar menn. Sera harmuligt, at tilvildin skal hava so gott tak. Er tað samsending, so skal tað vera samsending, so leingi sum sendingin

varar.

Havi lagt til merkis, at tað er rættliga stórum munur á viðmerkingunum til HM í SvF og frá øðrum sjónvarpsstöðum. Hjá SvF koma egnu meiningarnar ov nógv fram, og ofta fær hyggjarin ta fatan, at hetta er »rætta« áskoðanin. Neyðugt at siga, tí SvF er jú alment og fyrri ell. Hetta eigur at verða havt í huga, tá ið aðrar sendingar verða gjørdar. Ongantið má gloymast, at eisini siggjarin hevur eygu og oyru. Tað er skeivt í kapping sum hesari at lata skina

Fyri at lesarabrøv verða upptikin í Sosialinum er neyðugt, at blaðstjórin veit hvør, ið skrivað hevur.

igjøgnum, at ávíst lið átti at vinna. Tá hevði eingin kapping verið.

Tað má bera til, ja, tað ber til, um eitt sindur av vilja er, at greiða frá einari ítróttakapping á hampuligum og nýtiligum máli. Føroyingar hava fingist við ítrótt, líka síðan teir numu landið fyrri meira enn túsund árum síðani og eiga tí orð fyrri at kalla oll-

um ítróttalýðbrigdum. Tað, ið restar í, man vera skjótt at smíða. Fjølmiðarnir skulu ganga undan við góðum málbrúki fjølmiðini til fyrmyndar. Aðalmálið er jú at varðveita móðurmálið fram um alt. Orð sum til demis at »yvirraska« er ikki sigandi, er ikki borðbært í føroyskari sending, men gott danskt orð. Tað er stórus vandi fyrri, at føroyska málið verður sett á blot í einum fremmandum máli, og tí er tað nú fyrri neyðini, at føroysku fjølmiðlarnir — fyrst og fremst teir almennu — taka sær annað skinn um bak.

Hvussu skulu børn og ung læra seg rættan málburð, tá ið tey hvønn tann einasta Guðs skapta dag

heyrta málið verða misnýtt? Hugs her um orð sum at trúgva, at ynskja, at velja og ikki at for-gloyma lomb til heystar.

Tað má krevjast av fólku, ið starvast í fjølmiðunum, at tey hava hylling á at brúka tað mest neyð-

uga amboðið, málið, og at tey »sýna vilja at royna at rætta og bota um málburðin.

At enda: Hvi hava vit útvarps- og sjónvarpsnevnd?

Regin av Steinum

ÚTPURRING

Føroyskt praksis: Tey, ið skylda nakrar fáar hundrad krónur, verða útpurrað snemma á morgni at mota í fútarættinum. Skyldar tú nakrar hundrad túsund, verður talað um eina lagaliga avdráttarskipan. Men skyldar tú nakrar milliónir, verður skuldin strikað. Hetta átti at purrað allar føroyingar út. Ikki bert tey, sum politiið kemur eftir!

Sambært fjølmiðlunum hevur politiið úr at gera at purra føroyingar út. Hetta hendir snemma á morgni. Tey, sum á henda hátt fáa brotið sær náttarsøvnnin, fáa boð um at fylgja við á politistøðina, har tey sleppa at biða eftir at fútarætturin letur upp. Sagt verður, at hetta í flestu forum eru fólk, sum skylda nakrar hundrad krónur í útvarps-, sjónvarps- ella øðrum samfelagsligum gjaldi.

Í hesum døgum, nu almennir stovnar verða ákærdir fyrri bæði líkt og ólíkt, kann ein sjálvandi fegnast um, at í minsta lagi ein er sera virkin, men tað, sum hinvegin er at harmast um er, at vit eru ikki komin longur enn sum so at endurtaka aldagomlu politisku søgu foroyinga, at revsa teir smáu syndararnar, meðan teir stóru ganga leysir. (Teir stóru fáa enn tá heidurslønir og krossar fyrri avriksverk sín).

Tað tykist sum vit hava eina óskrivaða føroyska lóg, sum sigur, at skyldar

tú nakrar fáar hundrad krónur, verður tú revsaður. Tíkin av seingini. Skyldar tú nakrar hundrad túsund krónur, sigur samfelagið, at finnast má ein skilagóð gjaldsskipan. Men skyldar tú nakrar milliónir — helst eina heila rúgvu — gongur tú snikkaleysur. Tá sigur samfelagið sum so, at einki hjálpir at royta ein skallutan. Her er einki at fáa.

Milliardin, sum varð slept

Tað er ikki so langt síðan, at vit hoyrdu í sjónvarpinum, at Gjaldstovan hevði fingið boð um at heinta inn eina milliard frá fólki, sum samfelagið (tú og eg) hevði lagt út í veðhaldi. Tað gingi ikki meira enn nakrir tímar, til vit fingi at vita, at milliardin var slept, tí neyvan var ómakinn vert at fara eftir henni.

Har var eingin útpurring. Hvorki árla ella síðla. Heldur einki hava vit hoyrtum, at sjálvur lög-

tingsformaðurin er útpurraður eftir tí hann skyldaði, hóast upphæddin var eins stór sum árs-lønin hjá einum vællentum føroyingi.

Hetta himmalrópandi órættvisið átti at purra allar føroyingar út — og ger tað ivaleyst eisini. Serliga nú okkum tåpulingar, sum enn gjalda skatt í hin botleysa landskassan, sum annars er tráðroyndur trollkassi hjá mongum sokallaðum vinnulivsmanni.

Nú grína vit tjúkt

Einaferð vóru politikarar rimiliga høgt í meti. Tað eru teir neyvan meir. Vit søu upp til tykkum. Nú grína vit tjúkt.

Hann, sum sigur seg vera figgjarmálaráðharran, sigur seg ikki skilja eitt kukk av at færri skattapengar koma í landskassan, hóast fólk tjena færri pengar.

Hann skilir heldur ikki, at fólk ikki gjalda eins nógvan toll hóast tey keypa minni.

Øll onnur enn hann skilja tað. Bert spell.

Tað, nú fyrst og fremst melur í hansara heysi er um føroyingar skulu hava eitt ella tvey P-tøl ... Hvi — og til hvat???

Figgjarnevndarformaðurin tekur undir við figgjarmálaráðharranum og sigur, at verður hall aftur á figgjarlógini, er einki annað at gera enn at spara enn meira. Hitt almenna skal spara og fleiri sigast upp. Hetta má vera reseptin, sigur hann.

Ikki eitt einasta orð um stórri framleiðslu.

Ikki eitt einasta orð um at fáa meira fyrri tað, vit framleiða.

Hvar er hitt virkisfúsa føroyska liberala vinnulivið? Ella er føroyskt vinnuliv bert at rokna sum nakrar skattafriar familjur, eins og tað fyrri ein stóran part hevur verið higartil, soleiðis sum okkara einastandandi og høgtbetaltu ráðgevarar hava rátt tí tili?

Útpurring

Eins greitt tað var figgjarmálaráðharranum, at ein figgjarlóg hevur eina inn-tøku- og eina útreiðslu-síðu, átti tað at verið honum greitt, at tess fleiri, sum ikki gjalda skatt, eru enn fleiri, sum noyðast at rinda enn meira.

Hetta er ein av orsökunum til útpurringina í dag.

Kunnu politikararnir veruliga ikki fáa tað inn í sin einastandandi special-innrættaða knokk, at fólk stuttsagt ikki orka meira? Er tað lógið, at fólk rýma av landinum? Er tað lógið, at fólkatáldi í Føroyum minskar? Sigur tað ikki politikarunum nakað?

— Nei — so eiðasort. Teir hava nógmikið við at spegla sær í hinum glamp-

Nøkur skulu rinda skatt fyrri onnur. Hvar er hitt virkisfúsa føroyska liberala vinnulivið? Ella er føroyskt vinnuliv bert at rokna sum nakrar skattafriar familjur, sum tað fyrri ein stóran part hevur verið higartil, soleiðis sum okkara einastandandi og høgtbetaltu ráðgevarar hava rátt tí til, spyr Tórfinn Smith, formaður í Suðurstreytmoyar Javnaðarfelag.

andi kommander- og riddarakrossi á brøttu bringu síni, teir fingi frá danska kongahúsinum.

— Hesum sama kongahúsi, sum eisini gav Ceaucescu riddarakross ...

Verið mær loyvt at purra út!!!

Tórfinn Smith